

PIISKOPPIDE LÄKITUS KRISTUSE ÜLESTÕUSMISE PÜHAL, 4. aprillil 2021

Aga kui hingamispäev oli möödas ja hakkas juba koitma nädala esimese päeva hommikul, tulid Maarja Magdaleena ja teine Maarja hauda vaatama. Mt 28:1

Kui sageli oleme astunud sisse kalmistu väravatest, möödunud kümnetest ja kümnetest haudadest, et jõuda rahupaika, kuhu on maetud meie lähedased – eelnevad põlvkonnad ühes oma lootuste ja unistustega. Maarja ja Maarja Magdaleena eeskujul käime oma lähedaste „haudu vaatamas“. Enamasti eemaldame hauaplatsile kukkunud oksaraod, kuivanud lehed ja närtsinud lilled, süütame küünla või mitu ning seisatame vaikseks hetkeks. Meie südames ja huulil on palve, meeles ja mõtteis nii rõõmsad kui nukrad mälestused oma armsatest, kes puhkavad selles rahupaigas. See rahu tundub nii lõplik ja jäädav...

Me ei ole ilmselt kunagi suundunud surnuaeda ootuse või kartusega, et kohtame lähedase haulal kedagi, kes tervitab meid sõnumiga: „Teda ei ole siin, ta on üles äratatud. Tulge, vaadake paika, kus ta magas!“ (Mt 28:6) Just nii juhtus nädala esimese päeva varahommikul Maarja ja Maarja Magdaleenaga, kui nad läksid Jeesuse hauda vaatama. Nad olid kaduvate inimestena harjunud ja leppinud surma kõigutamatu karmusega. Nad ei olnud osanud võtta tõsiselt Jeesuse sõnu, et Ta peab kolmandal päeval surnuist üles äratatama, ükskõik kui veenvalt need sõnad Jeesuse suust ka kõlasid. Naised teadsid, et surmaga ei anna kaubelda. Siiski ootas kahte Maarjat Jeesuse haulal uus reaalsus. Olukord oli oma ootamatuses nii ehmata, et valges rõivas ingel pidi neid rahustama sõnumiga „Teie ärge kartke!“ (Mt 28:5).

Oleme viimase aasta kestel olnud sunnitud leppima koroonaviirusest tingitud ebareaalse olukorraga. Meile on korduvalt öeldud, et peame harjuma selle viirusega elama. Täpselt nii, nagu olid Jeesuse hauda vaatama tulnud naised harjutanud ennast elama surmaga kui reaalsusega, mille eest keegi ei suuda põgeneda. Meie ümber on tänagi palju samasuguse veendumusega inimesi.

Ülestõusmise sõnum pöörab arusaama reaalsusest ja ebareaalsusest ümber. Pöörab õigetpidi! Loomise alguses oli igavene elu reaalsus, mille inimene keelatud vilja süües ja Jumala keelust üle astudes muutis kättesaamatuks unistuseks. Reaalsuseks sai hoopis surelikkus. Jumal parandas Jeesuses Kristuses inimeseks sündides ise esimeste sõnakuulmatute inimeste poolt aegade alguses tehtud vea. Taastus loomisjärgne seisukord.

Jeesuse Kristuse ülestõusmise uskujatele – kõigile kristlastele – koitis uus hommik ühes teadmise, et kõik haigused, kannatused ja isegi surm on ajalikud ning seetõttu kaduvad ja mööduvad. Uus tõeline reaalsus ei ole mitte viirused, teised haigused ja surm, mida ajalikus elus kogeme. Meil tuleb harjutada ennast hoopis usu ja teadmise, et kõigele sellele järgneb ülestõusmine ja elu.

Seda tõde uuest reaalsusest käskis ingel kuulutada hauda vaatama tulnud naistel kõigile Jeesuse jüngeritele: „Ja minge kiiresti, öelge tema jüngeritele, et ta on üles äratatud surnuist!“ (Mt 28:7) Seda sõnumit kuulutavad Jeesuse Kristuse jüngrid – naised ja mehed – tänini. Ja teeme seda ka täna hommikul, kui üksteist rõõmsalt tervitame: „Kristus on üles tõusnud! Tõesti, Ta on üles tõusnud! Halleluuja!“

+ Urmas Viilma
Peapiiskop

+ Tiit Salumäe
Piiskop

+ Joel Luhamets
Piiskop